

سید جواد حسینی

این و آن دعوا نکن! با فلانی اختلاف
کردم یک سیلی زدی، با آن یکی
حسابت جور در نیامد، یک لگد به او
زدی بعدهش چی؟ اینکه در درون تو
نشسته، به تو می‌گوید فلانی را تخریب
کن، به آن یکی بد بگو و ... حساب او
را برس. او را از میان بردار که سر منشأ
همه فتنه‌ها و نزاعه‌است.^(۱)

۲. خود را ادب کن

سعدی به دارندگان هوای نفس
این گونه نصیحت می‌کند: «چه فایده
دارد که گرز برداشته‌ای به کله این و به
کله آن می‌زنی؛ نفس را ادب کن.

۱. کشکول، محمد عاملی شیخ بهاء الدین، قم، انتشارات شرکت طبع و نشر بی‌تا، ج ۱، ص ۲۱۴.

۱. مادر بتها، بت نفس شماست
شیخ بهایی ^{ره} داستان عبرت آموزی
درباره خطر نفس دارد. او می‌گوید:
«شخصی، مادری داشت که با کسانی
بسیاری در ارتباط بود. مردم به وی
گفتند: «به غیرت تو برنمی‌خورد؟ چرا
این افراد را از بین نمی‌بری؟» گفت: اگر
من دست به کار بشوم و هر آن کسی
که با مادرم در ارتباط است، بکشم باید
روزی ده بیست نفر را بکشم، اینکه
فایده‌ای ندارد. خودش را می‌کشم،
مرکز فساد را از بین می‌برم.»

سپس شیخ بهایی ^{ره} به نفس اماره
انسان اشاره می‌کند که اساس مشکلات
است و می‌فرماید: «نفس را بکش! با

ابليس گفت: «من باید چه کاری
انجام بدهم که خدا توبه‌ام را قبول کند؟
خدا از من چه انتظاری دارد؟»
حضرت عيسى صلی الله علیه و آله و سلم به خدا عرض
کرد: «ابليس می‌گوید که باید چه
کنم؟»
خدا فرمود: «من از او چیزی
نمی‌خواهم. فقط بگوید که من بد کردم،
پشیمانم.»

حضرت عيسى صلی الله علیه و آله و سلم خیلی خوشحال
شد و به ابليس گفت: «خدا می‌فرماید
که بگو بد کردم، پشیمانم.»
ابليس گفت: «چرا من بگویم؟ چرا
خدا نگوید؟! خدا بگوید که من بد
کردم، پشیمانم.»
چرا ابليس توبه نکرد؟ چون تکبر
داشت و اسیر نفس بود.^(۲)

۴. فماز و جوانها

مرحوم آیت الله کاشف الغطا
می‌نویسد: «من هر وقت با جوانها
صحبت می‌کنم می‌گویم: «جوانها!
اگر می‌خواهید در زندگی، منحرف
نشوید، ارتباطتان را با خدا قطع نکنید،

۲. انجیل برنابا، ترجمه حیدر قلی سردار کابلی، با
مقدمه آیت الله طالقانی، بی‌جا، نشر نیايش، بی‌تا،
فصل پنجاه و یکم، ص ۴۲۵ و ۴۲۶.

سخن در صلاح است و تدبیر و خوی
نه در اسب و میدان و چوگان و گوی
تو با دشمن نفس هم خانه‌ای؟
چه در بند پیکار بیگانه‌ای
عنان باز پیچان نفس از حرام
به مردی ز رستم گذشتند و سام
تو خود را چه کودک ادب کن به چوب
به گرز گران مغز مردان مکوب^(۱)»

۳. شیطان هم اسیر نفس است

در انجیل برنابا آمده است: «خداآند
به حضرت عيسى صلی الله علیه و آله و سلم مأموریت داد
که گمراهان را نجات بدهد. حضرت
عیسی نشست و فکر کرد که سر منشأ
همه گمراهیها ابليس است. در مرحله
نخست، باید از ابليس شروع کند. وقتی
او هدایت شد، مردم هدایت خواهند
شد. به خدا عرض کرد: «اجازه است
برروم ابليس را هدایت کنم؟» خدا به
حضرت عیسی اجازه داد که به هدایت
ابليس بپردازد. حضرت عیسی به ابليس
از عذاب جهنم گفت و به او گفت:
«برای اینکه به عذاب جهنم گرفتار
نشوی، برگرد و توبه کن.»

۱. بوستان سعدی، کمیسیون ملی یونسکو در
ایران، سوم، ۱۳۶۶، باب هفتم در عالم تربیت،
ص ۱۴۲، ش ۲۹۴۰.

نمی آورد که جایگاهش در جهنم (غیر) است.

۴. مسلمانی که همیشه نماز می خواند؛ ولی مسائل نماز را نمی داند و نماز را غلط می خواند.

۵. مسلمانی که نماز می خواند؛ ولی اول وقت نمی خواند.

۶. مسلمانی که قضای نماز بر عهده اش است؛ ولی در صدد به جای آوردن آن نیست.

۷. مسلمانی که خود را قبل از نماز برای نماز آماده نکند.

۸. مراعات نکردن آداب ظاهری نماز، یعنی نیکو انجام ندادن نماز.

۹. نداشتن حضور قلب در نماز و مراعات نکردن آداب باطنی نماز.

۱۰. بی تفاوت بودن به نماز اعضای خانواده و نماز دیگران.^(۲)

آن چیزی که ارتباط انسان را با خدا قطع می کند، ترک نماز و بیگانه بودن با نماز است. نماز بهترین پل ارتباطی با خداست، نماز بهترین وسیله ارتباط بندۀ با خداست. چرا نماز می خوانیم؟ چون نماز، کامل‌ترین غذای روح بشر است و ما را در مسیر خدا قرار می دهد و حفظ می کند.»^(۱)

ده نوع استخفاف نماز

آیت الله شوستری و دیگر بزرگان، ده نوع استخفاف را به شرح ذیل برای نماز نقل کرده‌اند:

۱. مسلمانی که نماز را قبول ندارد و نمی خواند، که بدترین نوع استخفاف نماز همین است و سبب کفر می شود و دارنده این عقیده، نجس و مرتد است.

۲. مسلمانی که نماز را قبول دارد؛ ولی نمی خواند، اگر در دنیا کافر نیست؛ اما در آخرت با کفار محشور می شود.

۳. مسلمانی که نماز را قبول دارد؛ در جهّم می سوزد و آثار نکبت بار وضعی آن هم در دنیا شاملش می شود.

۴. مسلمانی که نماز را به جا نمی آورد و گاه به جا

۲. ر.ک: بایسته‌های تبلیغ، معاونت امور فرهنگی و تبلیغ، انتشارات پرهیب، کرج، ۱۳۸۴ش، ص ۱۱۷ و ۱۲۷

۱. بایسته‌های تبلیغ، معاونت امور فرهنگی و تبلیغ، انتشارات پرهیب، کرج، ۱۳۸۴ش، ص ۱۱۷.